

arbejde til dette Statsforetagende hentes i Udlandet samtidig med, at vore egne Stenhuggere har overmaade ringe Beskæftigelse. Jeg finder, at dette Forhold er ret urimeligt, og jeg mener, at Statens Repræsentanter bør drage Omsorg for, at noget saadant ikke kommer til at gentage sig. Staten anlægger jo nu en kostbar Boulevardbane. Det er mig bekendt, at den første Levering til denne Bane, baade hvad Raamaterialet og Arbejdet angaar, er hentet i Udlandet, og den anden Levering, som andrager 86,000 Kr., er delvis hentet derfra, idet ikke mindre end ca. 70,000 Kr. af de 86,000 anvendes til udenlandsk Arbejde og kun en lille Del, ca. 20,000 Kr., paa det danske. Det er dog urimeligt og meningsløst, naar man erindrer, at vore Arbejdere faktisk savner Beskæftigelse og i mange Tilfælde maa understøttes af det offentlige, fordi de ikke kan finde Arbejde.

Ogsaa de private forsynder sig, som nævnt, i høj Grad mod den Regel, de ellers i mange Tilfælde forlanger, andre skal følge, og som de har været saa stærke til at minde os om i den danske Uge gennem Foreningen „Dansk Arbejde“. Et af vore førende Bryggerier lod for ganske kort Tid siden bygge en meget kostbar Administrationsbygning. Der blev i Licitationsbetingelserne, der er meget skarpe, forlangt en særegen Art bornholmsk Granit, som er meget vanskelig at frømostille og derfor meget dyr. De bornholmske Stenværker var dog kun 40 Kr. dyrere end det Firma, der fik Arbejdet. For lumpne 40 Kr.s Skyld blev Arbejdet overdraget til et Firma, der hentede hele den betydelige Stenleverance i Udlandet. For yderligere at vise, hvor ringe Hensyn vore Arkitekter tager til dansk Arbejde, kan det nævnes, at der var levnet det bornholmske Firma en meget kort Leveringstid; men jeg er i Stand til at godtgøre, at da denne Leveringstid var udløbet, havde det udenlandske Firma endnu ikke leveret en eneste Sten paa Byggepladsen.

Skønt det allerede anførte burde være tilstrækkeligt, skal jeg dog nævne et Par Eksempler til, som er særlig talende. Ærede Medlemmer kender Gefionsspringvandet ved Indgangen til Langelinie ved Siden af den engelske Kirke. Det er jo et særlig nationalt Monument, et særlig sjællandsk Monument, et Monument, som Københavnerne i høj Grad maa glæde sig over. Men hvis nogen tror, at det er et Monument, som Nationen selv har præsteret, tager han fejl. Hele Underbygningen

er udenlandsk Arbejde. Granitten er hentet i Udlandet, og Arbejdet er præsteret sammesteds. Jeg maa sige, at det er meget slet Arbejde. Skulde nogen nære Tvivl om Rigtigheden af mine Ord, kan han blot tage en sagkyndig med, saa skal han nok faa bekræftet, at det er ret sjuksket og ingenlunde første Klasses Arbejde. Der knytter sig for øvrigt den Morsomhed til Opstillingen, at da det i Udlandet færdiggjorte Arbejde kom hertil, passede det ikke, man maatte anvende hjemlige Arbejdere til at passe det til. Da disse nu — som vore Haandværkere i Almindelighed — var vante til at gøre fint Arbejde, gik det for langsomt for det Firma, der ledede Opstillingen. Det afskedigede da de danske Arbejdere og sendte Bud efter tre udenlandske, som gjorde Arbejdet færdigt.

Et andet Eksempel, hvis Rigtighed jeg dog ikke er i Stand til at kontrollere, er ogsaa ret talende — jeg tvivler for øvrigt ikke om, at Eksemplet er rigtigt, der er ingen Grund til at tro, at min Hjemmelsmand ikke skulde være rigtig underrettet. I Ribe vil man rejse et Monument for de Danske, der lod Livet for Fædrelandet i Trearskrigen og i 1864. Det skal være et stort Granitmonument, og i det til Bidragyderne udsendte Prospekt fremhæves udtrykkeligt, at det skal være af udenlandsk Granit.

Jeg vil haabe, at disse mine Udtalelser maa føre til, at Statens Repræsentanter bliver mere agtpaaigivende overfor Arkitekternes Ligegyldighed for dansk Arbejde, og at Kommunernes Repræsentanter ogsaa vil blive det. Vi har Materiale til en Stenindustri, og vi har ogsaa Arbejdere dertil. Det er derfor urimeligt at gaa over Sundet efter Arbejdet.

Jeg vil dernæst gerne henvende et Par Ord til den højtærede Indenrigsminister, under hvem Postvæsenet jo endnu sorterer. Den lille Købstad Hasle havde indtil i Foraaret Forbindelse med Allinge ved kørende Post, men den er nu ophørt, efter at Rønne—Allinge-Banen er taget i Brug. En forbedret Trafik mellem to Byer har altsaa ført til, at man har forringet Trafikken for en tredje. Hasle Kommunalbestyrelse har, saa vidt mig bekendt, indsendt et Andragende til Ministeriet om at faa Forholdene forbedret. Jeg vil haabe, at den højtærede Indenrigsminister vil tage under alvorlig Overvejelse, om det ikke var muligt at skabe en ny Postforbindelse mellem Allinge og Hasle. Kun maa jeg gøre den Bemærkning, at det ikke maa